

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته تری میسان

برگردان: ا. م. شیرینی

۱۱ جون ۲۰۱۲

فاجعه الحولا، گواه بی خبری غرب از اوضاع سوریه

ارتش آزاد «سوریه» [۱]، ۱۰۸، جنازه را در مسجد الحولا به تماشای عموم گذاشت. به گزارش شورشیان این جنازه ها مربوط به غیرنظامیانی بودند که ۲۵ ماه می ۲۰۱۲ توسط شبه نظامیان طرفدار دولت، به تعبیر آنها «شبیئات ها»، کشته شده بودند.

دولت سوریه در مقابل این خبر کاملاً سردرگم شده بود و سریعاً این کشتار را محکوم نموده و اعلام کرد که مخالفان مسلح مرتکب این جنایت شده اند.

زمانی که خبرگزاری رسمی سوریه، سانا نتوانست به موقع خود اطلاعات دقیقی ارائه دهد، آژانس کاتولیک سوریه و کس کلامانتیس بلافاصله با انتشار شواهد چندی در باره حادثه رویداده، اپوزیسیون را مقصر آن شناخت [۲]. پنج روز بعد، تلویزیون خبری «روسیه ۲۴» روسیه (وستی سابق) فیلم ۴۵ دقیقه‌ای از حادثه پخش کرد که تا امروز مشروح ترین تحقیقات عمومی به حساب می آید [۳].

کشورهای غربی و دولتهای حوزه خلیج فارس که برای «تغییر رژیم» سوریه تلاش می کنند، اپوزیسیون را به عنوان نماینده قانونی مردم سوریه به رسمیت شناختند و بدون این که منتظر گزارش ناظران سازمان ملل متحد باشند، ادعای ارتش آزاد «سوریه» را پذیرفتند. اکثریت آنها در قبال این حادثه اقدامات تنبیهی آماده به عمل آورده، سفرای خود را از سوریه فراخواندند. این اقدام به معنی قطع روابط سیاسی نبوده و بقیه کارکنان سفارتخانه به کار خود ادامه می دهند.

شورای امنیت سازمان ملل متحد بیانیه دبیر کل سازمان متحد دایر بر تقبیح کشتار را بدون اشاره به نظامیان تأیید کرد. علاوه بر آن، او مسؤولیت دولت سوریه را مبنی بر حفاظت از مردم با اتخاذ تدابیر متعارف، یعنی بدون کاربرد تسلیحات سنگین، به آن یادآوری کرد [۴].

خلاف وی، رئیس شورای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، ناوی پپلی، به منظور احاله پرونده این جنایت به دیوان کیفری بین المللی، دولت سوریه را متهم شناخت.

رئیس جمهور فرانسه، فرانسوا اولاند و وزیر خارجه او، لوران فابیوس، اعلام کردند که قصد دارند روسیه و چین را اقناع نمایند تا مانع تصویب قطعنامه شورای امنیت دایر بر کاربرد نیرو نشوند. در عین حال، رسانه های فرانسه، به سرزنش روسیه و چین در حمایت از رژیم جنایکار ادامه می دهند.

در پاسخ به این اتهامات، معاون وزیر امور خارجه روسیه، آندری دنیسوف اظهار تأسف کرد و گفت که، موضع فرانسه یک «عکس العمل ساده احساسی» بی پایه است. او تأکید کرد که، موضع کشورش در رابطه با این مسأله، مثل همه مسائل، بلا تغییر است و آن، نه به معنی پشتیبانی از دولت، بلکه از مردم سوریه می باشد که طی آخرین رفراندوم مطابق قانون اساسی اعتماد خود به بشار اسد را اعلام کردند.

با درخواست دولت سوریه، هیأت ناظران سازمان ملل متحد به محل حادثه رفت. اپوزیسیون که این منطقه را در کنترل خود دارد، هیأت را پذیرفت و آن توانست به واقعیهای لازم برای تهیه یک گزارش موقتی دست یابد. هنگام کنفرانس مطبوعاتی برای رسانه های سوریه، رئیس هیأت تحقیق پیرامون کشتار، اطلاعیه کوتاهی دایر بر نتایج اولیه تحقیقات به عمل آمده خواند. بنا به اظهارات وی، در جریان عملیات نظامی ارتش آزاد «سوریه» در این منطقه، اپوزیسیون به این کشتار دست زده است.

با آگاهی از این که گزارش ناظران سازمان ملل متحد ممکن است خود آنها را نشانه بگیرد، غرب شورای حقوق بشر ژنو را که در کنترل خود دارد، به تشکیل کمیسیون اضافی برای تحقیقات و ادار ساخت. این شورا موظف است هر چه زودتر گزارشی تهیه نموده، و نظر خود را قبل از نتیجه تحقیقات هیأت ناظران اعلام نماید.

اما، واقعیت فاجعه الحولا از چه قرار بود؟

بلافاصله پس از حادثه، بدون انجام هیچ گونه تحقیقی، آژانسهای خبری و دولت‌های کشورهای غربی دولت سوریه را مسؤول کشتار دانستند.

دو عامل اصلی مانع انجام تحقیقات می شود: اول- الحولا چند هفته پیش از کنترل دولت سوریه خارج شد. بدین سبب، نمی تواند نمایندگان خود را به این شهر اعزام نماید و دوم- خبرنگاران فقط با کسب اجازه و تحت کنترل ارتش آزاد «سوریه» می توانند به آنجا بیایند. ولیکن، یک مورد استثناء هم وجود دارد: گروه گزارشگران تلویزیون خبری «روسیه ۲۴» موفق شد بدون هیچ محافظی به همه منطقه رفته و یک گزارش منحصرا مفصلی از محل حادثه تهیه نماید.

کمیسیون رسمی سوریه اعلام کرد که شواهد بسیار زیادی در دست دارد، ولی آنها را فقط پس از تنظیم گزارش نهائی در اختیار مطبوعات خواهد گذاشت و شاهدان نیز فعلا به علت انجام تحقیقات سری معرفی نمی شوند. به رغم این، اول ماه جون، کانال تلویزیون دولتی چندین گزارش پخش کرد.

محققان فیلم ویدئویی ارائه شده توسط ارتش آزاد «سوریه» را نیز در دست دارند.

با توجه به این که ارتش آزاد «سوریه» همه جنازه ها را به مسجد جمع آوری و روز بعد نبش قبر آنها را شروع کرد، ناظران سازمان ملل متحد از امکانات ارائه نظر پزشکی قانونی در مورد اکثریت جنازه ها برخوردار نبودند.

یافته های شبکه ولتر

قربانیان کشتار خونین در الحولا

الحوالا، این یک شهر نیست، بلکه شامل سه منطقهٔ کشوری و هر کدام با ۲۵۰۰۰ هزار نفر جمعیت می باشد. روستای سنی نشین تل دائو چند هفته است که تحت کنترل شورشیان قرار دارد. ارتش آزاد «سوریه» قانون خود را در آنجا اجراء می کند. ارتش ملی، با برپائی چند پست بازرسی در راههای ورود به این منطقه، راه مواصلاتی را کنترل می کرد، ولی بیشتر از این هم پیش نمی رفت. راهزنان کودکان را می ربودند و تلاشهای ناموفقی برای باجگیری در مقابل آزادی آنها به عمل می آوردند [۵]. در نهایت، کودکان چند روز قبل از کشتار در الحولا، به قتل رسیدند و ارتش آزاد «سوریه» جنازه های آنها را برای نمایش همراه با دیگران با خود برد.

عصر روز ۲۴ ماه می ارتش آزاد «سوریه» عملیات گسترده ای را برای تحکیم کنترل بر منطقه و تبدیل تل دائو و تبدیل آن به پایگاه جدید خود آغاز کرد. در این عملیات ۶۰۰ تا ۸۰۰ شبه نظامی اعزامی از مناطق کاملاً دور، در رستان و سعان جمع شدند و پس از آن، به طور همزمان به پستهای بازرسی ارتش حمله کردند. در این حین، یکی از گروهها با استقرار ۵ سامانهٔ ضد تانک در تل دائو تقویت شد و با قتل چند نفر پاکسازی مردم را آغاز کرد. دهها انسان وابسته به عبدالمطیع مشلاب، که اخیراً از حزب بعث به نمایندگی مجلس ملی و سپس به دبیری آن انتخاب شده و همچنین، خانوادهٔ افسر ارشد، معاویه السعید، اولین قربانیان تل دائو بودند. بقیه، خانواده هائی بودند که از مذهب تسنن به مذهب تشیع گرویده بودند. دو خبرنگار تاپ نیوز و نیو اورینتال نیوز، آژانسهای مطبوعاتی وابسته به شبکهٔ ولتر نیز جزء قربانیان هستند.

به محض این که اولین موضع ارتش ملی سقوط کرد، مهاجمان تاکتیک خود را تغییر دادند. آنها شروع کردند شکست ارتش ملی را به مثابه ترانامهٔ عملیاتی به فرماندهان خود نشان دهند. آنها به بیمارستان العتان حمله کرده و آن را آتش زدند. همهٔ جنازه ها را از سردخانهٔ بیمارستان و جنازهٔ قربانیان خود را به مسجد آوردند و فیلم برداری کردند.

ادعای این که دسته های وفادار به دولت تنها مقصران کشتار هستند، با واقعیات منطبق نیست. این یک واقعیت است که درگیری مسلحانه بین ارتش ملی و شورشیان روی داده و همچنین، چندین نفر غیرنظامی وفادار به دولت هم به قتل رسیدند. پس از آن، ارتش آزاد «سوریه» با جمع آوری جنازه های مردگان روزهای اخیر، نمایش را سازمان داد.

بالاخره، وجود «شبیهای» یک افسانهٔ ناب است. بی گمان، هستند انسانهای مسلحی که از دولت حمایت می کنند و به نوعی به عملیات انتقامجویانه دست می زنند، اما هیچ ساختار، هیچ گروه سازمانیافته ای که بتواند به عنوان شبه نظامیان طرفدار دولت عمل کند، وجود ندارد.

پیامدهای سیاسی و دیپلماتیک

لامیه شکور، سفیر سوریه.

فراخواندن سفرای کشورهای غربی از سوریه تدبیری از قبل طراحی و هماهنگ شده بود. غرب از مدتها پیش چنین کشتاری را انتظار می کشید تا از آن برای مقاصد خود سوءاستفاده بکند. آنها به کشتارهای قبل از آن چون یقین داشتند که ارتش آزاد «سوریه» مرتکب شده است، هیچ توجهی ننمودند و چون مطمئن بودند که این یکی واقعا به دست دسته های طرفدار دولت اتفاق افتاده است، چنگ انداختند.

فراخواندن همزمان سفیران نه در پاریس، بلکه در واشینگتن برنامه ریزی شده بود. پاریس بدون در نظر گرفتن پیامدهای حقوقی، با آن موافقت کرد. لامیه شکور همچنین نمایندهٔ واقعی سوریه در یونسکو است و او را نمی توان

به اساس توافقنامه ارضی از فرانسه اخراج کرد. و حتی اگر او به یونسکو آکر دیته نشده بود هم، در همه حال اخراج وی از فرانسه به خاطر اینکه از مدت‌ها پیش دارای تابعیت دوگانه فرانسوی-سوری می باشد، غیرقانونی بود. فراخواندن هماهنگ سفیران به منظور ایجاد توهم همبستگی جهانی برای اعمال فشار بر روسیه در واشینگتن برنامه شده بود. در واقعیت امر هم ایالات متحده امریکا سعی می کند توازن جدید قوا در جهان را بسنجد و از عکس العمل روسیه، و از این که تا کی آنها می توانند مقاومت کنند، ارزیابی به عمل آورد.

با این وجود، تکیه بر کشتار الحولا یک اشتباه تاکتیکی است. واشینگتن بدون توجه به جزئیات و با تصور اینکه هیچ کسی نمی توان با آن مقابله کند، به این حادثه چنگ زده است. آنها فراموش کرده اند که در طول چند هفته مسکو چقدر در این کشور سرمایه گذاری کرده و بیش از ۱۰۰۰۰۰ (یکصد هزار) نفر تبعه روسیه در سوریه مقیم هستند. و البته، آنها هم سیستم فوق مدرن دفاع ضد هوایی را که مانع حمله هوایی ناتو به سوریه می شود، بیجا مستقر نکرده اند؛ آنها همچنین، سامانه های شناسایی را همراه با متخصصان نصب کرده اند که قادر است به مناطق شورشیان نفوذ کند. به همین سبب هم مسکو توانست در عرض چند روز تمام حادثه را روشن سازد. این متخصصان موفق شدند ۱۳ عضو ارتش آزاد «سوریه» را که مسوول این قتلها هستند، شناسایی کرده و اسامی آنها را به دولت سوریه اعلام کنند. به همین سبب هم روسیه نه تنها از کرده خود مأیوس نشد، حتی موضع خود را استحکام بخشید.

این واقعیت به نظر ولادیمیر پوتین که غرب در صدد بود کشتار الحولا را به عنوان کارت برنده در دست خود داشته باشد، از آن گواهی می دهد که آنها دیگر بر اوضاع سوریه تسلط ندارند. اینک غرب با فراخواندن کارشناسان خود که فرماندهی ارتش آزاد «سوریه» را در محلها اداره می کردند، حوادث سوریه را فقط به کمک هواپیماهای جاسوسی بی خلبان و ماهواره های مصنوعی می تواند پیگیری کند. آنها گرفتار دروغگوئیها و لاف زدن های مزدورانی شدند که خود به این کشور فرستاده اند.

به عقیده مسکو، این کشتار یکی از آن سری کامل فجایعی است که مردم سوریه از یک سال پیش تحمل می کند. اما تبدیل شتاب زده آن به ابزار سیاسی از سوی غرب، نشاندهنده آن است که پس از سقوط امارات اسلامی بابا عمر، غرب هنوز سترانهتری جمعی جدیدی را تدوین نکرده است. در نتیجه نهائی، غرب به بازیهای اتفاقی مشغول است و به همین جهت هم برتری خود را که بازیگر صفحه شطرنج وعده داده بود، از دست می دهد.

پسگفتار مترجم!

لازم به یادآوری می دانم که بعد از فاجعه الحولا، باراک اوباما، رئیس جمهور امریکا، بار دیگر در پشت تریبون ظاهر شد و گفت: «بشار اسد باید از قدرت کناره گیری نماید و سوریه را ترک کند». در همین ارتباط و در رابطه با مواضع رئیس جمهور «سوسیالیست» فرانسه که در متن همین مقاله نیز آمده است، به نظر می رسد طرح چند سؤال در مقابل چپماهای پیرو سیاستهای استعماری غرب و گرفتار تبلیغات ایدئولوژیهای آنها، شاید بتواند در گشودن برخی گره کورها مؤثر افتد.

۱- فرض کنیم نه فقط اوباما، بلکه هر کسی صبح از جایش بلند شد و به هر دلیل موجه یا غیر موجه، گفت که فلان مقام دولتی فلان کشور باید استعفاء دهد و کشورش را ترک کند. در این صورت، اولاً- این خواست چه سنخیتی حتی با دموکراسی بورژوائی دارد؟ ثانیاً- می توان تصور کرد که در دنیا چه اتفاقی می افتد؟ ثالثاً- آیا این قلدری ناب نیست؟

۲- تصور کنید، فردا یک گروه مسلح بومی، نه حتی خارجی و نه با حمایت تسلیحاتی مالی و اطلاعاتی خارجی مثل ساحل عاج، لیبیا یا سوریه، یکی از ایالتها، مناطق یا شهرهای ایالات متحده جعلی امریکا را به تصرف خود درآورد، در این حالت، دولت این کشور با آنها چگونه رفتار خواهد کرد؟

۳- آیا به صرف ادعا، هر کسی را به هر نامی که خود را معرفی می کند، می توان نامید؟ اگر آری، پس تفاوتی بین اولاند «سوسیالیست»، از گونه سوسیالیستهای همدست و متحد طبیعی- تاریخی استعمار و امپریالیسم که خواهان مداخله نظامی خارجی در سوریه است، با سارکوزی که قبل از ریاست جمهوری، در دوره تصدی وزارت کشور، فرانسه را به آتش کشید و در دوره ریاست جمهوری، این کشور را به فرماندهی ناتو بازگرداند، کدامند؟ آیا اولاند واقعا هم سوسیالیست است یا مثل چینماهای وطنی ما، در زیر یک نام جعلی، وظیفه گماشتگی خود را انجام می دهد؟

۴- شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد بدون هیچ گونه تحقیق و بررسی، با صدور حکمی محاکمه بشمار اسد در دادگاه بین المللی را خواستار شد. خیلی خوب! آیا این شورای کذائی کر و کور و لال شده است و نمی داند که امپریالیسم غرب به چه جنایات هولناکی در کشورهای مختلف جهان دست می زند و یا نمی داند که امروز سوریه نه با جنگ داخلی، بلکه تهاجم تروریستی غربی- عربی روبه روست و حتی، عربستان سعودی، تروریستها را برای انجام عملیات انتحاری در سوریه، به مزایده می گذارد؟ یک ویدئو فیلم از به مزایده گذاری تروریست در عربستان را لطفا، در نشانی زیر ببینید:

http://www.youtube.com/watch?v=btN1zZmAYWg&feature=player_embedded

یادآوریها:

[۱]- شبکه ولتر کلمه «سوریه» در ارتش آزاد سوریه را بمنظور تأکید بر این که این تشکیلات از اتباع خارجی تشکیل یافته و فرماندهی آن هم سوری نیست، در گیومه می نویسد.

-[۲]

»Fractionnements irréversibles en Syrie ?», Vox Clamantis, 26 mai 2012.

-[۳]

Global Research a traduit en anglais la retranscription d'extraits de cette émission. Voir : "Opposition Terrorists "Killed Families Loyal to the Government"", Voltaire Network, 1er juin 2012.

-[۴]

»Syrie : que dit le Conseil de sécurité ? », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 28 mai 2012.

[۵]- در حال حاضر این مهمترین مشکل برای امنیت کشور به شمار می رود. باندهای زیادی که ارتش آزاد «سوریه» برای تکمیل صفوف خود به مزدوری گرفته بود، در رابطه با پایان دادن به تأمین مالی آنها از هم گسستند. آنها نیز با در دست داشتن تسلیحات ارسالی غرب، به باجگیری، عمدتا به اخاذی از راه آدمربائی روی آورده اند.

<http://www.voltairenet.org/Tragediya-v-al-Hula-svidetel>

<http://eb1384.wordpress.com/2012/06/10>